

SLÆGTS-NYT

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARD-SLÆGTEN

Nr. 11

Januar 1956

7. årgang

Slægtsfesten

Igen svandt 5 Aar, og en ny Slægtsfest stod for Døren. Med sidste Slægtsfest i frisk Erindring var det ikke uden en vis Nervøsitet, vi gik i Gang med Arbejdet.

Vilde mange nu holde sig tilbage ved Tanken om den sidste Fests kedelige Afslutning? Men allerede før Indmeldelsesfristen var udløbet, var alle Betæneligheder bortvejret. Da Festdagen saa oprandt med straalende Solskin, var alle Betingelser til Stede for en vellykket Fest. Og det blev en vellykket Fest. Maa jeg i den Forbindelse paa Festudvalgets Vegne udtrykke vor hjerteligste Tak til Deltagerne i Festen og vor bedste Tak til vore Værtsfolk og deres Hjælpere for den store Gæstfrihed og det fortræffelige Arrangement. Tak til Bjarne Madsen for Talen i Kirken og Tak til Lærerpæret for Musik og Sang i Kirken. Det er med Vemod, vi ved hver Slægtsfest mindes dem, som gik bort i de forløbne 5 Aar.

Men: For de gamle, som faldt,
er der ny over alt,
Vi vil møde hver Gang, der
bliver kaldt.

Red.

Slægtsfestbilledet

Ved en beklagelig Forglemmelse blev der ikke modtaget Bestilling, eller opgivet Pris paa Fotografi af Deltagerne i Festen for de første afrejsendes vedkommende.

Billedet er godt – Størrelse 15 x 28 cm – Prisen er 7,00 Kr. + Porto 30 Øre, som tilsendes An-

tonny Storgaard, Løgstrup, hvorefter Billedet snart vil blive tilsendt. Sidste Frist er den 1. Marts 1956.

Red.

Slægts-Nyt

**bringer sine Læsere fra nær og fjern de
bedste ønsker om et rigtigt godt Nytaar.**

Red.

Efter Festen

Nu har vi Slægtsfesten lidt paa Afstand – og det er med Glæde, vi kan tænke tilbage paa en festlig og fornøjelig Dag sammen med Slægtsfæller.

Hvor er der dejligt i Hinge en Sommerdag som denne, naar Høet dufter i Engene, og den gamle Slægtsgaard med de unge, prægtige Værtsfolk vidtfavnende med aabne Døre og Porte tager mod Slægtens gamle og unge. Mange var det, som »lød deres Budet«, og opløftende var det at se de mange unge og yngste af Slægtens Stamme. Her er vi paa den helt rigtige Vej for et godt Grundlag til Videreførelse af Slægtens Traditioner.

Saa mange vidtforskellige Mennesker ud af samme Æt var her mødt for at træffe Slægt og Venner. Blev de skuffede, hvad fik de ud af Dagen – vil De komme igen, naar der atter kaldes til Slægtsfest? Spørgsmaalene falder mig i Tanker, kære Antonny Storgaard, det kunde være rart at faa dem besvaret.

Nu skal Du vel snart til at udsende et nyt Nr. af Slægtsnyt og kan maaske godt bruge lidt Stof –,

hvad om Du skrev et Par Ord til nogle af Fæstdel-
tagerne – unge og gamle – yngre og ældre af begge
Køn, bed dem svare paa Spørgsmaal »Efter
Fæsten«, formuleret som Du synes – er bedst. Sva-
rene kan være korte eller lange – nogle fik Du
maaske nok, og det kan maaske være godt Stof til
Slægts-Nyt.

Med mange Hilsener og Tak for sidst.

A. Chr. Storgaard, Viby J.

Slægtsstævnet i Hinge d. 10. Juli

Stævnet blev meget vellykket. Det smukke
Sommervejrbidrog sit dertil Der var mødt ca. 250
Deltagere fra Landets forskellige Egne, og der
herskede en fornøjelig Stemning under hele Sam-
været.

Straks efter Middag begyndte Deltagerne
at strømme til, og ved 2-Tiden samledes man
ved Kaffebordene i den smukt pyntede Lade i
Hinge Storgaard.

Kaffeboardenes Anretning og Opdækning hav-
de Bager Sant og Hustru i Nørskovlund Ære af.

Ved Kaffebordet bød Mødets Vært. Johs.
Nielsen, og Slægtsudvalgets Formand, An-
tonny Storgaard, Løgstrup, velkommen til
Fæsten. Den sidste gav forskellige orienteren-
de Oplysninger om Udvalgets Virksomhed.
Efter Kaffebordet var der frit Samvær. Saa
gik Deltagerne gennem den stille Landsby,
ned til Kirkegaarden, hvor der blev lagt en
Krans paa Slægtens ældgamle Gravsted. Saa
ringede Kirkeklokken, og i Løbet af faa Mi-
nutter var Kirken fyldt til sidste Plads. Lektor
Bjarne Madsen, Silkeborg, holdt en kort, men
udmærket Tale, hvori han bl.a. udtalte, at der
var Tre Ting, der samler os her: vi er danske,
vi hører til Storgaardslægten, vi er døbte.
Derefter sang Lærerparret Lund fra Holme
ved Aarhus et Par Sange, og det vel tilrette-
lagte Møde i Kirken sluttede med Salmen: »Dej-
lig er Jorden«.

Saa samledes man atter i Hinge Storgaards La-
de, hvor den medbragte Aftensmad spistes. Her
blev der talt af Læge Chr. Hermansen, Roslev,
Johs. Nielsen, Antonny Storgaard og Peter Niel-
sen, Astrup. – Saa skiltes man i den dejlige Som-
meraften og drog hver til sit, et godt Minde rigere.

Formanden, Antonny Storgaard, fortjener
en stor Tak for sit store uegennyttige Arbejde
for Storgaardslægten. Dette blev der ogsaa

gentagne Gange givet Udtryk for under Fæsten
P.N.

Runde Tal i 1956

Jens Lauritsen, Vinderslev, 50 Aar 3.4. 1956.

Niels Chr. Storgaard, København, 60 Aar 7.4.
1956.

Jens Storgaard, Grindsted, 70 Aar 21.11. 1956.

Kristine Storgaard, Grindsted, 70 Aar 30.12. 1956

Marius Storgaard, Købehavn, 65 Aar 4.1. 1956.

Johannes Andersen, Nysted, 55 Aar 19.12. 1956.

Døssing Storgaard, Nørskovlund, 60Aar 4.9.
1956.

Gunnar Storgaard, Aalborg, 50 Aar 5.3. 1956.

Arne Storgaard, Silkeborg, 50 Aar 5.3. 1956.

Carla Marie Pehrson, København, 50 Aar 11.1
1956.

Theodor Rahbe Hald, København, 55 Aar 15.9.
1956.

Anders P. Storgaard, Randers, 80 Aar 11.12.
1956.

Jacob Bitsch, Vejle, 60 Aar 4.7. 1956.

Johan Nielsen, Nørskovlund, 75 Aar 24.10. 1956.

Andersine Nielsen, Nørskovlund, 75 Aar 30.12.
1956.

Niels Storgaard Davidsen, Silkeborg, 60 Aar 5.10.
1956.

Gjertrud Storgaard Davidsen, Silkeborg, 55 Aar
12.6. 1956.

Laurits Storgaard, Ny Tanghus, 65 Aar 24.1.
1956.

Kathrine Storgaard, København, 60 Aar 30.12.
1956.

Kathrine Storgaard Rasmussen, Lumby, 55 Aar
24.5. 1956.

Jacob Sørensen, Nr. Lyndelse, 55 Aar 29.5. 1956.

Jørgen Enevold Jensen, Egholm, 50 Aar 19.5.
1956.

Antonny Storgaard, Løgstrup, 55 Aar 5.2. 1956.

Kristiane Marie Storgaard Andersen, Naderup, 50
Aar 18.8. 1956.

Hakon Andersen, Naderup, 50 Aar 17.7. 1956.

Marius Nielsen, Aarhus, 60 Aar 24.8. 1956.

Aage Rahbe Petersen, København, 55 Aar 14.12.
1956.

Johanns Storgaard, Midstrup, 75 Aar 6.1. 1956.

Frederikke Nielsen, Nr. Snede, 50 Aar 14.11.
1956.

Chresten Søndergaard, Nørskovlund, 70 Aar 30.6.
1956.

Fødsel

Slægtsb. Side 87.

I. A. 3. Knud og Marie Lind Sørensen, en Datter:
I. A. 3-2. Birthe Lind Sørensen, f. d. 1.1. 1955
i Grindsted.

Slægtsb. Side 91.

II. H. Frede og Elisabeth Storgaard, Aarhus en
Søn: II. H. 3. Ivan Arne Storgaard, f. d. 18. 9.
49 i Aarhus.

Slægtsb. Side 73.

II. B. Ellen og Peter Storgaard, Svendborg: en
Datter: II. B. 1-1. Anne Storgaard, f. s. St. d.
25.5. 1953.

Slægtsb. Side 107.

I. E. 1. Dagmar og Poul Bitsch, en Søn: 1. Hans
Jørgen Gorm Bitsch, f. d. 14.1. 1954 i Alders-
lyst.

Slægtsb. Side 65.

III. B. 1. Inger og Egon Horn Rasmussen, en Dat-
ter: Lene Birgitte Rasmussen, f. d. 18.1. 1954.

Slægtsb. Side 65.

III. B. Inger og Arne Skov Larsen, to Døtre: 1.
Gerda. Skov Larsen, f. d. 28.8. 1949, 2. Libeth
Skov Larsen, f. d. 27.1. 1953.

Slægtsb Side 65 og 66.

III. F. 1. Rigmor og Poul Aaen, en Søn: 1. Kaj
Aaen, f. d. 6. 2. 1955.

Slægtsb. Side 88.

I. H. 1. Esther og Herman Pedersen, en Datter: 3.
Lisbeth Pedersen, f. d. 19. 9. 1955 i Ans.

Slægtsb. Side 110.

Ellen og Thomas Mogensen, Farre, en Datter:
Bodil Døssing Mogensen, f. d. 10.6. 1955.

Slægtsb. Side 72.

Lydia og Niels Henrik Rask, Hammerum, en Søn:
Birger Storgaard Rask, døbt d. 18.9. 1955.

Slægtsb. Side 110.

Aase og Gerhard Aagaard Nielsen, Kjellerup, en
Datter: Jytte Aagaard Nielsen, f. d. 4.10. 1955.

Bryllup

Slægtsb. Side 88.

I. F. 3. Peder Storgaard, gift d. 7.5. 55 med Elly
Kellberg, f. d. 3.7. 30 i Lellinge, gift s. St.,

Datter af Regnskabsfører Aage Hansen,
Haarslev.

Slægtsb. Side 88.

I. H. 2. Edith Andersen, gift d. 5.6. 55 med For-
pagter Aage Christensen, f. d. 27.7. 1924 i
Højby, Søn af Mælkehandler Peter Christensen
i Gylling.

Slægtsb. Side 87.

1. A. 4. Erik Storgaard, gift d. 13.2. 1955 med
Emma Kristine Clausen, f. d. 14.11. 1925, Dat-
ter af Elias Clausen, Vardevej, Grindsted.

Slægtsb. Side 65.

III. B. 1. Inger Storgaard Madsen, gift d. 27.7.
1951 med cand. jur. Egon Horn Rasmussen,
Søn af Overbetjent Horn Rasmussen, Aarhus.

Slægtsb. Side 65.

III. C. 1. Ruth Stenholt, gift med Falckredder Ar-
ne Skov Larsen, Søn af Enkefru Larsen, Ikast.

Slægtsb. Side 74.

III. C. 1. Peter Storgaard, gift d. 9.8. 1952 med
Ellen Helene Andersen, f. d. 16.11. 1922 paa
Thurø.

Slægtsb. Side 66.

III. F. 1. Poul Aaen, gift d. 1.5. 1954 med Rigmor
Rinder Madsen, f. d. 6.6. 1931 i Esbjerg, Dat-
ter af Missionær i Arabien Richardt Madsen.

Slægtsb. Side 72.

Olga Storgaard Rask, Silkeborg, gift d. 30.7. 1955
med Lærer Preben Mikkelsen, Holstebro, ansat
ved Svendborg Skolevæsen.

Sølvbryllup

Rasmus og Maren Rasmussen, Grønbæk, kun-
de d. 18.5. 55 fejre deres Sølvbryllup.

Agnes og Charles Kirkegaard, Kjellerup, kan
den 30.10. 1956 fejre deres Sølvbryllup.

Kirstine og Niels Chr. Storgaard, København,
kan d. 19.7. 1956 fejre deres Sølvbryllup.

Magny og Peter Storgaard, Aarhus, kan den
3.8. 1956 fejre deres Sølvbryllup.

Guldbryllup

Andersine og Johan Nielsen, Nørskovlund, kan
d. 2.11. 1956 fejre deres Guldbryllup.

Kristian Storgaard

f. 6.3. 1874 - d. 6.2. 1955.

Slægtsbogen, pag. 66 IV.

Atter er en af slægtens gamle medlemmer gået bort. Stille sov han hen uden forudgående sygdom, og en isnende kold februardag blev han stedt til hvile på Hinge kirkegård.

En opfordring til at skrive nogle mindeord om ham følger jeg gerne, for onkel var ikke et dusinmenneske. Vel kunne han tale med om døgnets begivenheder, oplevet gennem aviser og radio, men hans interesse spændte meget videre. Egentlig burde han ikke være blevet landmand, for hans interesse lå på helt andre felter. Han havde – hvordan ved jeg faktisk ikke – erhvervet sig en solid viden om geografi, geologi, astronomi, historie o.s.v., og når jeg besøgte ham, skete det meget ofte, at jeg fik forelagt et eller andet problem, som han havde gået og grublet over. De samtaler, vi førte, viste mig, at hans interesser var alsidige, og hans viden og indsigt stor, men aldrig større end at han havde en utæmmelig spørgelyst. Men landmand blev han, og ejendommen derude på bakkeskråningen i Frausing med en pragtfuld udsigt over Allingådal, Holms mølle, Hinge sø og Serup blev hans Hjem og rige i næsten et par menneskealdre. Han elskede den plet og forøvrigt sit sogn, og få er de gange, han har været borte fra sin hjemstav. Han var bunden til den med ubrydelige bånd, og han kunne vel nok fortælle muntre historier om Hinge sogns originaler, historier, som man kunne tåle at høre gang på gang og mere sig lige godt over, fordi de blev fortalt med rigt lune og i et saftigt sprog – datidens – så folk og begivenheder ligesom dukkede frem af glemselens slør.

Det er vemodigt, at vi aldrig mere hernede skal møde onkel, og alle vi, der stod ham nær, skylder ham en stor tak for mange rige samværstunder. Vi ser ham for vort indre blik stående derude på bakkeskrænten, vinkende farvel til os, når vi var på vej nedad skråningen, en dansk bonde med dybe rødder i hjemstavnen, men også med et sind åbent mod den vide horisont.

Bjarne Madsen.

Minder fra bevæget Tid

Af Gunnar Storgaard.

(Fortsat).

Det kunde jo ikke undgaas, at denne lidt mærkelige Opførsel af pæne, uskyldige Spejdere muligvis havde vakt nogen Opmærksomhed blandt vore Naboer, saa vi fandt det klogest at ryste Øens Støv af vore Fødder og forlod Øen og spredtes en Tid for alle Vinde, til vi fandt en ny Lejrplads. Det blev Hjerl Hede ved Flyndersø. Vi delte os paa den Maade, at de, der var fra det sydlige af Jylland, tog til Pastor Sandbæks Hjemegn, de, der var Nordfra, tog til Gedved og Horsenseggen. Jeg tog en tur til Aarhus for at hilse paa Frede og eventuel høre noget Nyt, baade fra familien og fra Kammeraterne. Jeg mødtes med Frede i Mølleparken og fik aftalt, at jeg skulde komme hos dem om Aftenen og sove paa en Divan i Forretningen om Natten og forsvinde tidligt næste Morgen. Det var dejligt igen at opleve et Døgns normal Tilværelse.

Næste Morgen cyklede jeg til Tulstrup ved Laven, hvor jeg skulde træffe Kunstmaler Nielsen (Politikommisær Højbye). Vi mødtes i Præstegaarden hos Pastor Bolvigs. Deres Hjem var midlertidig indrettet som Vandrehjem, da Vandrehjemmet »Knud Hule« var beslaglagt til andet Formaal. Jeg blev præ senteret som Højbyes Studenterkammerat. Vi tilbragte en Uges Tid i fredelige Omgivelser, puslede lidt i Præstens Have om Dagen og hyggede os sammen med Vandrerne om Aftenen med Sang, Musik og fornøjelige Diskussioner.

Her fra startede vi saa en Søndag og cyklede til Vammen og overnattede hos vor fælles gode Ven Pastor Brinkær. Jeg kendte ham fra et Par Spejderlejre ved Tjele Langsø, hvor han var daglig Gæst og holdt Andagter og Bibeltimer. Højbye og han var begge Dansk Samlingsfolk. Næste Morgen startede vi mod Skive, hvor vi, efter Aftale, igen skulde samles for at etablere nye Lejre, og det blev som sagt paa Hjerl Hede.

I Skive fik vi Forbindelse med Fabrikant Møller, Tagpapfabrikken, og Ostegrosserer Børge Hansen.

Sidstnævnte en Kæmpe af Skikkelse og en Kæmpeoriginal. De to Mænd havde et lille Husmandssted ude paa Heden, lige ved en lille Holdeplads ved Jernbanen, der hedder Hvidmose. Jorden var forpagtet ud, og Bygningerne lavet om til Jagthytte.

Gutterne cyklede derud, mens jeg blev inde i Byen for at hjælpe med Proviantering, og der manglede og noget Husgeraad og andre nødvendige Ting. Huset var først blevet færdig til Indflytning Dagen i Forvejen. De havde ogsaa en Lastbilvognmand, der var 100 pct. Sikker, vant til at køre med de Ting, der blev nedkastet. Jeg opholdt mig i Børge Hansens Hjem, mens de var ude at hente Proviant, da det jo var unødvendig, at jeg saa, hvor de fik Tingene fra. Naar de havde faaet alt samlet sammen, Skulde Vognen hente mig, og vi skulde paa Posthuset og hente hente alle vore Sager, som vi i sin Tid havde sendt dertil poste restante.

Det gik som planlagt, indtil vi var færdig med at læsse.

Det viste sig, at vi skulde tilbage til Børge Hansen og hente nogle Oste. Men vi fik samtidig Børge Hansen med Familie, Konen, en Datter paa 14 Aar, og en Datter paa 19 Aar, nybagt Studine, samt Møller og Frue med.

Jeg var ved at gaa ud af mit gode Skind. Jeg tænkte paa den uhyre forsigtighed, vi selv gennemførte, og den Risiko, vi jo alle løb hver Gang, vi var nødsaget til at have Forbindelse med Omverdenen. Jeg syntes, det var utrolig letsindig og unødvendig, at alle disse uvedkommende skulde vide noget om, at vi opholdt os derude, og endnu mere unødvendigt at de skulde ud og se hele Flokken, saa de kom til at kende dem, i hvert Fald af Udseende. Naah, der var jo ikke noget at gøre ved det, jeg havde jo ikke Myndighed til at protestere.

I den Tid, vi var der – godt en Maaned – cyklede Pigebørnene jævnlige ud og besøgte os. Det var jo spændene. Vi var jo ogsaa noget afhængig af Børge Hansen, vi brugte ham baade som Dækadresse og til at skaffe os rationerede Varer, og Oste – Oste – Oste. Der var Oste alle Vegne. Vi havde Ost i Spisekamret, Ost i Kælderen, og den skrappeste af dem var tøjret og

hejst op i Toppen af Flagstangen, baade for at den ikke skulde løbe sin Vej, og for at den ikke skulde forpeste Luften.

Her genoptog vi vort Arbejde med Dygtiggørelse af Sabotage-Eksperter og med at holde Gutterne i fysisk Træning. Her var det, at vi blandt andre fik Pastor Sandbæk med paa Holdet.

Og her var det, vi havde vort første smertelige Tab. Det var, medens vi var her, at førømtalte Henning Carlsen blev skudt under Aktion ved Stilling St.

Der kunde fortælles mange, baade tragiske og morsomme Hændelser fra de forskellige Lejre, men det vil føre for vidt at komme ind paa Dette. Dette her skulde faktisk kun være en Opsummering af de faktiske og nøgterne Begivenheder. En enkelt Episode vil jeg dog lige fremdrage. Ikke for at fremhæve mig selv, men fordi jeg gaar ud fra, at det i Slægtskredse vel til en vis Grad interesserer at høre om mine personlige Oplevelser. (Dem faar I i' hvert Fald i sidste Afsnit, der drejer sig om mine Oplevelser: Gestapos Tortur og 8 Maaneders Fangenskab).

Det hændte en Dag, en dejlig og smuk Sommerdag, hvor jeg, som det undertiden skete, var helt alene hjemme i Lejren, at jeg efter endt huslige Sysler, kun iført Badebukser, med et Par Tæpper over Armen, kom udenfor Huset og Haven for at finde et hyggeligt og rart Sted at tage Solbad, at jeg i det fjerne saa en Kæde af Mænd vandre tværs over Heden med Retning mod Huset, og da de kom nærmere, kunde jeg se, at det var tyske Soldater.

Nu plejede det jo ikke normalt at være Værnemagten, der gav sig af med Arrestation af Sabotører, men man kunde jo aldrig vide, om de havde ondt i Sinde, om de muligvis havde faaet Oplysninger om Lejrens Eksistens og regnede med, at vi var saa mange, at det var nødvendig med en større Styrke. Jeg spekulerede som en gal. Der var jo ikke lang Tid til Handling. Forsvinde var umuligt, bortset fra, at jeg jo ikke kunde lade alle Ejendele i Stikken. Jeg foer ind i Huset og fik i en Fart min Spejderuniform paa og anbragte mig ved et Bord med Masser af

Papirer og Bøger og lignede en travlt optaget Spejderfører og haabede at kunne forklare dem, at Drengene var paa Øvelse.

Det var uhyre spændende at vente paa dem, jeg syntes, det varede en Evighed, inden de kom.

Men omsider hørte jeg dem udenfor, og lidt efter blev der banket paa Døren, og ind traadte en Underofficer og en menig Soldat.

Efter en Del Besvær lykkedes det mig endelig at forstaa, at de var ude at lede efter en Desertør og spurgte, om jeg havde set noget til ham. Det havde jeg jo ikke, og saa dampede de af igen.

Nej, hvor jeg nød mit Solbad.

Peder Nielsen Storgaard i forstanderskabet 1841–51

v.

Uddrag af Forstanderskabsprotokollen:

Af frivillige Bidrag er i Hinge Sogn givet til Fædrelandets Forsvar 100 Rigsd. af Karle og Piger, Husmænd og Gaardmænd. Desuden bliver af hver Tønde Hartkorn at udrede 1 Rigsd. ialt 103 Rigsd. –

De frivillige Bidrag beror hos Sogneforstander Peder Storgaard indtil videre, da endnu ingen Bestemmelse om sammes Anvendelse er tagern. –

Til Anskaffelse af 2 Trækheste, som leveres af Hinge og flere Sogne, bliver at reparere paa Hinge Sogns 103 Tønder Hartkorn 5 Mark pr. Tønde, hvoraf da tillige udredes nogle Udgifter til Kost og Pleje – og Tab paa en Hest, – og Løn til en Karl hos Peder Nielsens Kone. – Manden er nemlig udkommanderet. –

Den frivillige Pengesum, som beror hos Peder Storgaard, anvendes til det Brug, som ved Stemme flerhed bliver vedtaget –

– Ifølge Brev fra Pastor Bondrup (Serup) af 18. ds., have de to Heste, som Møller Holm og

Rasmus Jacobsen i Seerup haver købt		
kostet	305	Rigsd.
Honorar til Møller Holm	40	—
Opstaldning i 9 Dage....	3	—
	<hr/>	
Summa	348	Rigsd.

Af denne Sum bliver at udrede af Hinge Sogn 45 Rigsd. 10 Skilling, hvilke tilligemed 24 Rigsd. til Peder Nielsens Karl, – 5 Rigsd. til Chresten Snedker, – i Rigsd. Vognleje, – 12 Rigsd. til Kost og Pleje, – ialt 87 Rigsd. 10 Skilling repareres paa Hinge Sogn med 5 M. pr. Tønde Hartkorn.

Hinge, den 19. Juli 1848.

M. Lindhardt

Fra et andet Møde noget senere:

Forstanderskabet anskaffede efter Opfordring Krudt og Bly til Beboernes Bevæbning til et Beløb 13 Rigsd., deraf leveres en Del til Vinderslev Sogn. – Det besluttedes at sælge, hvad der var i Behold, og at lade de, som have modtaget Krudt, betale samme. – Skulde der opstaa en Difference, bliver samme at dække af Fattiggassen. –

I Mødet d. 8. Febr. 1849:

Købmand Holmgaard i Viborg har krævet sit Tilgodehavende for Krudt og Bly. – Saavidt Protokollen.

Saaledes rustede man altsaa til Krig i 1848.

– Man fatter næsten ikke, at det ikke er mere end godt 100 Aar siden, man kunde tage saa enkelt paa Krigsforberedelserne. –

Og saa mærker vi os de frivillige Ofre, der bragtes. Tjenestefolk, Unge og Gamle gav deres Bidrag til Fædrelandets Forsvar. – Det er Udslag af »Aanden fra 1848«, de gamle Foredragsholdere talte saa begejstret om. – Det indkomne Bidrag, 100 Rigsd., duperer os vel ikke i vor Tid. – Men naar jeg oplyser, at den samlede Indkomst paa Hinge-Vinderslev Kommunes Regnskab, for Aaret 1862 var 335 Rigsd., saa er 100 Rigsd. blot for Hinge Sogn, slet ikke saa lidt endda. – *P. N.*